Käesolev dokument on vaid dokumenteerimisvahend ja institutsioonid ei vastuta selle sisu eest

►**B** **NÕUKOGU MÄÄRUS (EÜ) nr 533/2004,**

22. märts 2004,

►**M1** ———— ◄**partnerluse loomise kohta stabiliseerimis- ja assotsieerimisprotsessi raames**

(EÜT L 86, 24.3.2004, lk 1)

Muudetud:

		Euroopa Liidu Teataja		
		nr	lehekülg	kuupäev
►**M1**	Nõukogu määrus (EÜ) nr 269/2006, 14. veebruar 2006	L 47	7	17.2.2006

▼B

NÕUKOGU MÄÄRUS (EÜ) nr 533/2004,

22. märts 2004,

►M1 ——————— ◄partnerluse loomise kohta stabiliseerimis- ja assotsieerimisprotsessi raames

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artikli 181a lõike 2 esimest lauset,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust ([1])

ning arvestades järgmist:

(1) Feiras 19. ja 20. juunil 2000 kokku tulnud Euroopa Ülemkogu kinnitas, et tema eesmärk on endiselt Balkani riikide võimalikult täielik integreerimine Euroopa poliitilise ja majandusliku elu põhivoolu, ning tunnistas, et asjaomased riigid on Euroopa Liidu potentsiaalsed kandidaatriigid.

(2) Euroopa Liidu ning stabiliseerimis- ja assotsieerimisprotsessiga hõlmatud riikide valitsusjuhid ja riigipead tõdesid 24. novembril 2000. aastal Zagrebis peetud tippkohtumisel tehtud avalduses, et ühinemisvõimalust pakutakse juunis 1993 Kopenhaagenis kokku tulnud Euroopa Ülemkogu määratletud kriteeriumide täitmise ning stabiliseerimis- ja assotsieerimislepingute, eelkõige piirkondlikku koostööd käsitlevate lepingute rakendamisel tehtud edusammude põhjal.

(3) Thessalonikis 19. ja 20. juunil 2003 kokku tulnud Euroopa Ülemkogu kinnitas oma otsust täielikult ja tõhusalt toetada Lääne-Balkani riikide Euroopaga ühinemist, kinnitades, et kõnealustest riikides saab Euroopa Liidu lahutamatu osa, kui nad vastavad kehtestatud kriteeriumidele. Sellega kiideti heaks nõukogu 16. juuni 2003. aasta järeldused, sealhulgas lisa pealkirjaga ”Lääne-Balkanit käsitlevad Thessaloniki tegevussuunised: Euroopa integratsiooni poole”.”Thessaloniki tegevussuunised” määratleb stabiliseerimis- ja assotsieerimisprotsessi viisid ja vahendid, sealhulgas Euroopa partnerluse loomise.

(4) Euroopa Liidu ja Lääne-Balkani riikide 21. juunil 2003 Thessalonikis peetud tippkohtumise avalduses käsitakse ”Thessaloniki tegevussuuniseid” Euroopa Liidu ja Lääne-Balkani riikide vaheliste jagatud suunistena, mida nad kohustuvad rakendama. Süvendatud stabiliseerimis- ja assotsieerimisprotsess moodustab üldraamistiku Lääne-Balkani riikide Euroopaga integreerimisel kuni nende ühinemiseni.

(5) Lääne-Balkani riikide Euroopa partnerlusega määratletakse eelistegevused, millega toetatakse pingutusi Euroopa Liidule lähenemiseks ning mille abil saab edusamme hinnata. Neid kohandatakse vastavalt riikide erivajadustele ja nende ettevalmistustasemetele ning stabiliseerimis- ja assotsieerimisprotsessi eripäradele, sealhulgas piirkondlikule koostööle. Euroopa partnerluse ettevalmistamisel peetakse mitteametlikke nõupidamisi asjaomaste riikidega ja vajadusel laiema rahvusvahelise üldsusega.

(6) Euroopa partnerlust, mida vajadusel ajakohastatakse, on vaja selleks, et aidata Lääne-Balkani riikidel valmistada ette liikmelisuseks ühtse raamistiku piires ning töötada välja kavasid, mis sisaldavad reformide ajakavasid ja üksikasju meetmete kohta, mille abil nad kavatsevad täita Euroopa Liiduga edasiseks integreerumiseks vajalikud tingimused.

([1]) Arvamus on esitatud 10. märtsil 2004 (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata).

▼B

(7) Ühenduse abi peaks keskenduma Euroopa partnerluse raamistikus määratletud väljakutsetele, millega tagatakse finantsabi suunised ning milles järgitakse määratletud põhimõtteid, prioriteete ja tingimusi.

(8) Lääne-Balkani riikidele antakse stabiliseerimis- ja assotsieerimisprotsessi alusel ühenduse abi asjakohaste rahastamisvahendite ja eelkõige nõukogu 5. detsembri 2000. aasta määruse (EÜ) nr 2666/2000 (milles käsitletakse Albaania, Bosnia ja Hertsegoviina, Horvaatia, Jugoslaavia Liitvabariigi ja endise Jugoslaavia Makedoonia Vabariigi abistamist) ([1]) kohaselt; seetõttu ei ole käesoleval määrusel finantsmõju.

(9) Ühenduse abi moodustavate rahaliste vahendite kavandamine peaks põhinema Euroopa partnerluse prioriteetidel ning nende kohta peaks tegema otsuse asjakohastes rahastamisvahendites sätestatud menetluste kohaselt.

(10) Euroopa partnerluse prioriteetide läbivaatamisel võib olla märkimisväärne poliitiline mõju suhetele Lääne-Balkani riikidega. Seepärast peaks nõukogu võtma vastu kõik Euroopa partnerluse suhtes kohaldatavad põhimõtted, prioriteedid ja tingimused.

(11) Nende Euroopa partnerluste järgimine tagatakse stabiliseerimis- ja assotsieerimisprotsessi alusel kehtestatud mehhanismide ning eelkõige stabiliseerimis- ja assotsieerimisprotsessi aastaaruannete raames,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Kehtestatakse Euroopa partnerlus Albaania, Bosnia ja Hertsegoviina, ►M1 ——— ◄ endise Jugoslaavia Makedoonia Vabariigi ning Serbia ja Montenegro, sealhulgas Kosovo jaoks, nagu see on määratletud ÜRO Julgeolekunõukogu 10. juuni 1999. aasta resolutsiooniga 1244 (edaspidi ”partnerid”). Euroopa partnerlused loovad raamistiku, mis hõlmab partnerite erinevate olukordade analüüsimise tulemustel põhinevaid prioriteete, millele tuleb keskenduda Euroopa Liiduga hilisema ühinemise ettevalmistamisel Euroopa Ülemkogu määratletud kriteeriume silmas pidades, ning vajadusel stabiliseerimis- ja assotsieerimisprotsessi, sealhulgas stabiliseerimis- ja assotsieerimislepingute rakendamisel, eelkõige seoses piirkondliku koostööga.

▼M1

Artikkel 1a

Stabiliseerimis- ja assotsieerimisprotsessi raames luuakse Horvaatiaga ühinemispartnerlus. Ühinemispartnerlusega luuakse raamistik, mis hõlmab Horvaatia olukorra analüüsist tulenevaid prioriteete, millele peab Euroopa Ülemkogus määratud Kopenhaageni kriteeriumide valguses keskenduma ühinemisettevalmistuse käigus, ning stabiliseerimis- ja assotsieerimisprotsessi rakendamise edusamme, sealhulgas stabiliseerimis- ja assotsiatsioonilepingut ühelt poolt Euroopa ühenduste ja nende liikmesriikide ning teiselt poolt Horvaatia Vabariigi vahel ([2]) ning eelkõige piirkondlikku koostööd.

▼B

Artikkel 2

Nõukogu teeb komisjoni ettepanekul kvalifitseeritud häälteenamusega otsuse►M1 ——— ◄ partnerluses sisalduvate põhimõtete, prioriteetide ja tingimuste ning mis tahes hilisemate muudatuste kohta.

([1]) EÜT L 306, 7.12.2000, lk 1. Määrust on muudetud määrusega (EÜ) nr 2415/2001 (EÜT L 327, 12.12.2001, lk 3).
([2]) ELT L 26, 28.1.2005, lk 3.

▼B

Artikkel 3

Käesolev määrus jõustub kolmandal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.